

[Hilmar Baunsgaard]

at tage udgangspunkt i et par bemærkninger, som jeg oprigtig talt ikke finder som særlig vægtige bidrag til en saglig debat, men all right.

Lad mig da begynde med hr. Henning Philipsen fra SF, som sagde, at dette var et udtryk for, at hr. Hilmar Baunsgaard var blevet hysterisk. Jeg vil gerne bede hr. Henning Philipsen og alle andre, der interesserer sig for denne sag, om at læse det bilag, som indenrigsministeriet den 23. december 1975 har tilstillet folketingets kommunaludvalg. Som underbilag til bilaget er hæftet en skrivelse fra sundhedsstyrelsen til indenrigsministeren, hvori der henvises til en overlægerapport fra Odense sygehus, som man ikke har fundet det forsvarligt at tilstille udvalget, fordi den indeholder oplysninger om navngivne patienter. I denne skrivelse hedder det:

„Som det fremgår af materialet, var der under arbejdsnedlæggelsen alvorlig risiko for en række patienter, idet der på visse tidspunkter ikke var sikkerhed for, at livsvigtige behandlinger kunne udføres.“

Så kan man selvfølgelig sige, det er hysterisk, men så må jeg sige, at hr. Henning Philipsen altså finder hensynet til den hellige, frie strejkeret vigtigere end hensynet til at beskytte patienternes liv. Hvis det er hysterisk, så er jeg hysterisk. Jeg tror, hr. Henning Philipsen skal tage det med større alvor, når vi videre skal drøfte dette forslag.

Det samme gælder hr. Voigt. Hr. Voigt var så venlig at sige, at vi godt kunne have fået fremskridtspartiets bistand til at udforme forslaget i enkeltheder, så vi havde fået et egentligt lovforslag. Jeg må gå ud fra, at bistanden ville være blevet ydet af hr. Voigt. Nu er jeg nødt til at sige det meget hårdt, men med den afstumpede indstilling, som hr. Voigts indlæg i dag røbede, ville det for alvor have gjort skade, om jeg var faldet i den fælde. Men hr. Voigt kunne jo gøre sig den ulejlighed at læse forslaget og dets fremsættelsestale. Deraf vil han se, hvorfor det radikale venstre har fremsat et forslag til folketingsbeslutning og ikke et i paragraffer udformet lovforslag: nemlig at vi har bemærket, at der mellem Amtsrådsforeningen og indenrigsministeren føres forhandlinger om det, der kaldes en nødplan. Vi ønsker, fremfor at der skal gennemføres

et lovforslag stillet af det radikale venstre, at der bliver en løsning på den situation, der kan opstå, hvis konflikter opstår på hospitaler, og vi siger udtrykkeligt i fremsættelsestalen, at vi ønsker at give disse forhandlinger en chance, og hvis de fører til et tilfredsstillende resultat, er vi ikke så interesseret i, at vores eget forslag bliver gennemført, som dette, at vi så forhåbentlig kan få en løsning. Men når vi har fremsat forslaget, er det, fordi vi, hvis dette ikke i løbet af sommeren fører til et resultat, ikke kan acceptere, at vi går uforandret videre.

Fru Nathalie Lind spørger, hvad der er forslagsstillernes hensigt med én gang til at understrege, at noget, der er ulovligt, skal være ulovligt. Jeg forstår godt den betragtning, men jeg må dels henviser til den ene af hr. Henning Philipsens saglige bemærkninger, nemlig den, at overenskomststridig ikke automatisk er det samme som ulovlig, dels at det arbejdsretlige system indeholder en procedure, som er ganske overordentlig tung. Igen vil jeg gerne bruge den fynske lægekonflikt som eksempel. For hvad var det, der skete, inden overlægerapporten kom med henvendelse til sundhedsstyrelsen? Det var, at man skulle til arbejdsretten for at få konstateret, at den var ulovlig. Der går altså nogle dage, og vi har nu dokumentation for, at i de dage, der går med at få klaret op ved arbejdsretten, at det her er ulovligt — eller overenskomststridigt, som det hedder teknisk — så er patienters liv bragt i fare. Ja men skulle vi så ikke være enige om at stræbe efter at få dette mellemled sprunget over?

Sluttelig vil jeg takke ministeren for den urbane tone, for vi ved jo, at vi principielt bedømmer disse forhold forskelligt. Det er for det radikale venstre afgørende, at vi virkelig får slået fast, at vi ikke tolererer konflikter på hospitaler og på plejehjem. Man kan spørge: er det ændrede bodssystemer? Ja, det er det måske. Er det skærpede afskedigelsesbestemmelser? Ja, det er det måske. Er det et krav om udelukkende tjenestemandsansættelser? Ja, det er det måske. Det er alt det, vi gerne ønsker at drøfte, men vi vil ikke tolerere den tingenes tilstand, at man i den hellige strejkerets navn kan bringe sygehuspatienters liv i fare, og det er det, vi ønsker at stoppe.

Så har jeg i og for sig kun som en yderli-